

това е такъ, всеки, който, малко или много, е проживел в тази среда, се убедил в това.

Измежду онова число младежи които жадуваха за висока килтура, бех и аз.

Попаднал в сред столицага при Нева, чувствувах се кат у дома си. Ние гълтахме с охота оная духовна храна, която прочутите професори ни поднасяха.

Ние жадувахме за наука. Това ни бе главната гонима цел. Но, при все това, макар и с оскждни средства за препитание, ние небехме изоставени. Добрият и благороден русин виждаше това. Той споделяше нашата участ. Често ние ставахме безплатни пансионери в некое семейство, срещу незначително използване на нашия умствен труд.

Така дните се тжркаляха и края на учебната година бжрзо идеше.

Единственото Благотворително Д-во на което всеки бжлгарин, живущ в Русия, трябва да благодари и бжде признателен, е известното в света „Славянско Благотворително Общество“ в Петроград, от чийто фонд надали има некой, особено учащ, да не се е ползувал. Имающе и една о. целите си, не само да помага морално и материялно на учащата се младеж, но и да играе важна рол през време на разните войни и бедствия, то обществото — винаги се е проявявало като истински хуманен институт.

Ржководителите му, в мое време, покойния Граф Игнатиев и обер-прокурора, Саблер и др., чиято память ще бжде овековечна от сжзнателното и признателно потомство, въздигнаха този институт до най-висшата степен на хуманност, обстоятелство, което не закжсне, впоследствие, да се чуе гласът му и положи основния камък на подобен и в нашето отечество.

В 189... година се завжрнах от Петроград. Отличните ми впечатления и скжпи спомени за братския народ а главно за добродетелите на „обществото“, от което големо число страдающи бжлгари получаваха своята редовна подржжка беха за дълго време неизлечими от памятьта ми

Сплотената солидарност на славянина за постигане на известни благородни цели, засягащи един славянски народ, грамадните материялни жертви, които „обществото“ регистрираше ежегодно за своя ближен, идеялният мироглед що ржководителите му беха поставили за задача, най-сетне, чувствующата се нужда от едно обединение на Славянина, който да бжде отпор на всичко чуждо — всичко това ми наве мисжлта да се опитам и аз да поставя основата на подобно едно дружество с задача да помага то на нуждающите